

וַיִּשְׁלַח אַחָאב בְּכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיִּקְבֹּץ אֶת־הַנְּבִיאִים אֶל־הַר הַכְּרִמָּל׃
וַיִּגַּשׁ אֵלָיוּ אֶל־כָּל־הָעָם וַיֹּאמֶר
עַד־מָתִי אַתֶּם פֹּסְחִים עַל־שְׂתֵי הַסַּעֲפִים
אִם־יְהוּהוּ הָאֱלֹהִים לָכֵן אַחֲרָיו
וְאִם־הַבַּעַל לָכֵן אַחֲרָיו
וְלֹא־עָנוּ הָעָם אֹתוֹ דְּבַר׃
וַיֹּאמֶר אֵלָיוּ אֶל־הָעָם אֲנִי
נֹתַרְתִּי נְבִיא לַיהוָה לְבָדִי וּנְבִיאֵי
הַבַּעַל אַרְבַּע־מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים אִישׁ׃
וַיִּתְּנוּ־לָנוּ שְׁנַיִם פָּרִים וַיִּבְחָרוּ
לָהֶם הַפָּר הָאֶחָד וַיִּנְתְּחֻהוּ וַיִּשְׂמוּ
עַל־הָעֵצִים וְאֵשׁ לֹא יִשְׂמוּ
וְאֲנִי אַעֲשֶׂה אֶת־הַפָּר הָאֶחָד וַנְּתַתִּי
עַל־הָעֵצִים וְאֵשׁ לֹא אֲשִׁים׃
וַקְרָאתֶם בְּשֵׁם אֱלֹהֵיכֶם
וְאֲנִי אִקְרָא בְּשֵׁם־יְהוָה וְהָיָה הָאֱלֹהִים
אֲשֶׁר־יַעֲנֶה בְּאֵשׁ הוּא הָאֱלֹהִים
וַיַּעַן כָּל־הָעָם וַיֹּאמְרוּ טוֹב הַדְּבַר׃
וַיֹּאמֶר אֵלָיוּ לְנְבִיאֵי הַבַּעַל
בַּחֲרוּ לָכֶם הַפָּר הָאֶחָד וַעֲשׂוּ רֵאשִׁנָּה
כִּי אַתֶּם הַרְבִּים
וַקְרָאוּ בְּשֵׁם אֱלֹהֵיכֶם וְאֵשׁ לֹא תִשְׂמוּ׃
וַיִּקְחוּ אֶת־הַפָּר אֲשֶׁר־נָתַן לָהֶם
וַיַּעֲשׂוּ וַיִּקְרָאוּ בְּשֵׁם־הַבַּעַל מִזְבֵּחַ וְעַד
הַצְּהָרִים לֵאמֹר הַבַּעַל עֲנֵנוּ וְאִין קוֹל
וְאִין עֲנָה וַיִּפְסְחוּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עָשָׂה׃
וַיְהִי בַצְּהָרִים וַיִּתְּלַבְּחֵם אֵלָיוּ
וַיֹּאמֶר קְרָאוּ בְּקוֹל־גְּדוֹל כִּי־אֱלֹהִים
הוּא כִּי שִׁיחַ וְכִי־שִׁיג לוֹ וְכִי־דָרַךְ לוֹ
אוֹלֵי יִשָּׁן הוּא וַיִּקְצֵן׃

²⁰ wayyislah ʿahʿāb bəkol-bənē yiśrāʿēl

wayyiqbōš ʿet-hannəbīʿim ʿel-har hakkarmel

²¹ wayyiggaš ʿēliyyāhū ʿel-kol-hāʿām wayyōʿmer

ʿad-māṭay ʿattem pōšhīm ʿal-štê hassəʿippīm

ʿim-(ʿādōnāy) hāʿēlohīm ləkū ʿahārāyw

wəʿim-habbāʿal ləkū ʿahārāyw

wəlōʿ-ʿānū hāʿām ʿōtō dābār

²² wayyōʿmer ʿēliyyāhū ʿel-hāʿām ʿānī

nōṭartī nābīʿ lyhwh(laʿdōnāy) ləbaddī ūnəbīʿē

habbāʿal ʿarbaʿ-mēʿōt waḥāmiššim ʿiš

²³ wəyittənū-lānū šənāyim pārim wəyibhārū

lāhem happār hāʿeḥād wīnattəḥūhū wəyāšimū

ʿal-hāʿešīm wəʿēš lōʿ yāšimū

waʿānī ʿeʿešeḥ ʿet-happār hāʿeḥād wənāṭattī

ʿal-hāʿešīm wəʿēš lōʿ ʿāšim

²⁴ ūqərāʿtem bašēm ʿēlohēkem

wəʿānī ʿeqrāʿ bašēm-(ʿādōnāy) wəḥāyāʿh hāʿēlohīm

ʿāšer-yaʿāneḥ bāʿēš hūʿ hāʿēlohīm

wayyaʿan kol-hāʿām wayyōʿmərū ʿōb haddābār

²⁵ wayyōʿmer ʿēliyyāhū linbīʿē habbāʿal

bahārū lākem happār hāʿeḥād waʿāšū riʿšōnāʿh

kī ʿattem hārabīm

wəqirʿū bašēm ʿēlohēkem wəʿēš lōʿ ʿāšimū

²⁶ wayyiqḥū ʿet-happār ʿāšer-nāṭan lāhem

wəyyaʿāšū wayyiqrəʿū bašēm-habbāʿal mēhabbōqer wəʿad

-haššohōrāyim lēʿmōr habbāʿal ʿānēnū wəʿen qōl

wəʿen ʿōneḥ wəyəpāssəḥū ʿal-hammizbēʿh ʿāšer ʿāšāʿh

²⁷ wayəḥi baššohōrāyim wayəhattēl bāhem ʿēliyyāhū

wayyōʿmer qirʿū bəqōl-gāḏōl kīʿēlohīm

hūʿ kī šīʿh wəḳī-šīg lō wəḳī-dērek lō

ʿūlay yāšēn hūʿ wəyīqāš

²⁰ Achab rozesłał polecenie wszystkim
Izraelitom i zgromadził proroków na górze
Karmel.

²¹ Wówczas Eliasz zbliżył się do całego ludu i
rzekł: «Dopókiż będziecie chwiać się na obie
strony? Jeżeli Jahwe jest *prawdziwym* Bogiem,
to Jemu służcie, a jeżeli Baal, to służcie jemu!»
Na to nie odpowiedzieli mu ani słowa.

²² Wtedy Eliasz przemówił do ludu: «Tylko ja
sam ocalałem jako prorok Pański, proroków zaś
Baala jest czterystu pięćdziesięciu.

²³ Wobec tego niech nam dadzą dwa młode
cielce. Oni niech wybiorą sobie jednego cielca i
porąbią go oraz niech go umieszczą na drwach,
ale ognia niech nie podkładają! Ja zaś oprawie
drugiego cielca oraz umieszczę na drwach i też
ognia nie podłożę.

²⁴ Potem wy będziecie wzywać imienia
waszego boga, a następnie ja będę wzywać
imienia Pana, aby okazało się, że ten Bóg, który
odpowie ogniem, jest *naprawdę* Bogiem». Cały
lud, odpowiadając na to, zawołał: «Dobry
pomysł!»

²⁵ Eliasz więc rzekł do proroków Baala:
«Wybierzcie sobie jednego młodego cielca i
zaczniecie pierwsi, bo was jest więcej. Następnie
wzywajcie imienia waszego boga, ale ognia nie
podkładajcie!»

²⁶ Wzięli więc cielca i oprawili go, a potem
wzywali imienia Baala od rana aż do południa,
wołając: «O Baalu, odpowiedz nam!» Ale nie
było ani głosu, ani odpowiedzi. Zaczęli więc
tańczyć przyklekając przy ołtarzu, który
przygotowali.

²⁷ Kiedy zaś nastało południe, Eliasz szedł z
nich, mówiąc: «Wołajcie głośnie, bo to bóg!
Więc może zamysłony albo jest zajęty, albo
udaje się w drogę. Może on śpi, więc niech się
obudzi!»

28 וַיִּקְרְאוּ בְקוֹל גָּדוֹל וַיִּתְגַּדְּדוּ כַּמְשַׁפְּטִים
בַּחֲרֻבוֹת וּבְרַמְחִים עַד-שִׁפְדָּדִים עֲלֵיהֶם:

28 wayyiqrəʔû bæqôl gādôl wayyitgōdədû kəmišpātām
bahārābôt ūbārəmāhīm ʿad-šəpāk-dām ʿālêhem

29 וַיְהִי כַעֲבַר הַצְּהָרִים וַיִּתְנַבְּאוּ
עַד לְעֹלוֹת הַמִּנְחָה וְאִין-קוֹל

29 wayəhi kaʿābōr haššohōrāyim wayyitnabbəʔû
ʿad laʿālôt hamminhā^h wəʿēn-qôl

וְאִין-עֲנָה וְאִין קָשַׁב:

wəʿēn-ʿōne^h wəʿēn qāšəb

30 וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם לְכֻלְּהֶם גִּשּׁוּ אֵלַי
וַיִּגְשׁוּ כָּל-הָעָם אֵלָיו

30 wayyômer ʔēliyyāhû ləkôl-hāʿām gašû ʔēlay
wayyiggəšû kôl-hāʿām ʔēlāyw

וַיִּרְא אֶת-מִזְבַּח יְהוָה הַהַרוֹס:

wayərappə ʔet-mizbah (ʔādōnāy) hehārûs

31 וַיִּקַּח אֵלֵיהֶם שְׁתֵּים עָשָׂרָה אֲבָנִים
כַּמִּסְפָּר שִׁבְטֵי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר

31 wayyiqqah ʔēliyyāhû štēm ʿešrē^h ʔābānīm
kəmišpar šibṭē bənē-yaʿāqōb ʔāšer

הָיָה דְבַר-יְהוָה אֵלָיו

hāyā^h dəbār-(ʔādōnāy) ʔēlāyw

לֵאמֹר יִשְׂרָאֵל יְהוָה שְׁמֹךְ:

lēmōr yiśrāʔel yihye^h šəmeḵā

32 וַיִּבְנֶה אֶת-הָאֲבָנִים מִזְבַּח בְּשֵׁם יְהוָה
וַיַּעַשׂ תְּעֵלָה כְּבֵית סֹאתִים זָרַע

32 wayyibne^h ʔet-hāʔābānīm mizbē^h bəšēm (ʔādōnāy)
wayyāʿas təʿālā^h kəbēt sātāyim zera^c

סָבִיב לְמִזְבַּח:

sābīb lammizbē^h

וַיַּעֲרֹךְ אֶת-הָעֵצִים

33 wayyaʿārōk ʔet-hāʿēšīm

וַיִּנְתַּח אֶת-הַפֶּר וַיִּשֶׂם עַל-הָעֵצִים:

wayənattah ʔet-happār wayyāsem ʿal-hāʿēšīm

34 וַיֹּאמֶר מֵלֹא אֲרַבְעָה כַּדִּים מַיִם

34 wayyômer mil^ʔû ʔarbāʿā^h kaddīm māyim

וַיִּצְקוּ עַל-הָעֵלָה וְעַל-הָעֵצִים

wəyišqû ʿal-hāʿōlā^h wəʿal-hāʿēšīm

וַיֹּאמֶר שְׁנֵי וַיִּשְׁנֵי וַיֹּאמֶר שְׁלֹשׁ וַיִּשְׁלֹשׁוּ:
וַיִּלְכוּ הַמַּיִם סָבִיב לְמִזְבַּח

wayyômer šənu wayyišnu wayyômer šallēšû wayəšallēšû
35 wayyēlkû hammāyim sābīb lammizbē^h

וְגַם אֶת-הַתְּעֵלָה מֵלֹא-מַיִם:

wəgam ʔet-hattoʿālā^h millē^ʔ-māyim

36 וַיְהִי בְעֹלוֹת הַמִּנְחָה וַיִּגַּשׁ אֵלֵיהֶם

36 wayəhi baʿālôt hamminhā^h wayyiggaš ʔēliyyāhû

הַנְּבִיא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלֵהֶם אֲבָרְהָם
יִצְחָק וַיִּשְׂרָאֵל הַיּוֹם יוֹדַע כִּי-אַתָּה

hannābīʔ wayyômar (ʔādōnāy) ʔēlōhē ʔābrāhām
yišhāq wəyiśrāʔel hayyôm yiwwāda^c kī-ʔattā^h

אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל וְאֲנִי עַבְדְּךָ

ʔēlōhīm bəyiśrāʔel waʔāni ʿabédēkā

(וַיְבַרְכֶיךָ) [וַיְבַרְכֶיךָ]

(ūbədibrēkā) [ūbidbārkā]

עָשִׂיתִי אֶת כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה:

ʿāšítī ʔet kol-haddəbārīm hāʔēlle^h

37 עָנְנִי יְהוָה עָנְנִי וַיֹּדַעוּ הָעָם הַזֶּה

37 ʿānēni (ʔādōnāy) ʿānēni wəyēdū hāʿām hazze^h

כִּי-אַתָּה יְהוָה הָאֱלֹהִים וְאַתָּה

kī-ʔattā^h (ʔādōnāy) hāʔēlōhīm wəʔattā^h

הַסַּבֵּת אֶת-לִבָּם אַחֲרָנִית:

hāsibbôtā ʔet-libbām ʔāhōrannīt

28 Potem wołali głośniej i kaleczyli się według
swojego zwyczaju mieczami oraz oszczepami,
aż się pokrwawili.

29 Nawet kiedy już południe minęło, oni jeszcze
prorokowali aż do czasu składania ofiary z
pokarmów. Ale nie było ani głosu, ani
odpowiedzi, ani też dowodu uwagi.

30 Wreszcie Eliaz przemówił do ludu:
«Zbliźcie się do mnie!» A oni przybliżyli się do
niego. Po czym naprawił rozwalony ołtarz
Pański.

31 Potem Eliaz wziął dwanaście kamieni
według liczby pokoleń potomków Jakuba,
któremu Pan powiedział: «Imię twoje będzie
Izrael».

32 Następnie ułożył kamienie na kształt ołtarza
ku czci Pana i wykopał dokoła ołtarza rów o
pojemności dwóch sea ziarna.

33 Potem ułożył drwa i porąbawszy młodego
cielca, położył go na tych drwach

34 i rozkazał: «Napełnijcie cztery dzbany wodą i
wylejcie do rowu oraz na drwa!» I tak zrobili.
Potem polecił: «Wykonajcie to drugi raz!» Oni
zaś to wykonali. I znów nakazał: «Wykonajcie
trzeci raz!»

35 Oni zaś wykonali to po raz trzeci, aż woda
oblala ołtarz dokoła i napełniła też rów.

36 Następnie w porze składania ofiary z
pokarmów prorok Eliaz wystąpił i rzekł: «O
Panie, Boże Abrahama, Izaaka oraz Izraela!
Niech dziś będzie wiadomo, że Ty jesteś
Bogiem w Izraelu, a ja Twój sługa na Twój
rozkaz to wszystko uczyniłem.

37 Wysłuchaj mnie, o Panie! Wysłuchaj, aby ten
lud zrozumiał, że Ty, o Panie, jesteś Bogiem i
Ty nawróciłeś ich serce».

38 וְתִפֹּל אֲשֶׁר־יְהוָה וְתֹאכַל אֶת־הָעֵלֶה
 וְאֶת־הָעֵצִים וְאֶת־הָאֲבָנִים וְאֶת־הָעֶפֶר
 וְאֶת־הַמַּיִם אֲשֶׁר־בַּתְּעֵלָה לַחֲכָה׃
 39 וַיֹּרֵא כָל־הָעָם וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם
 וַיֹּאמְרוּ יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים יְהוָה
 הוּא הָאֱלֹהִים׃
 40 וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם לְהֵם תִּפְּשׁוּ
 אֶת־נְבִיאֵי הַבַּעַל אִישׁ אֶל־יִמְלָט מֵהֶם
 וַיִּתְּפְּשׂוּם וַיּוֹרְדֵם אֵלֵיהֶם
 אֶל־נַחַל קִישׁוֹן וַיִּשְׁחָטֵם שָׁם׃

38 wattippōl ʿeš-(ʿādōnāy) wattōkal ʿet-hāʿōlāh
 wəʿet-hāʿešim wəʿet-hāʿābānīm wəʿet-heʿāpār
 wəʿet-hammáyim ʿāšer-battoʿālāh liḥēkāh

39 wayyar ʿkol-hāʿām wayyipplū ʿal-pənehem
 wayyōmərū (ʿādōnāy) hūʿ hāʿēlōhīm (ʿādōnāy)
 hūʿ hāʿēlōhīm

40 wayyōmer ʿeliyyāhū lāhem tipšū
 ʿet-nəbīʿē habbāʿal ʿiš ʿal-yimmālēt mēhem
 wayyitpəšūm wayyōrīdēm ʿeliyyāhū
 ʿel-nāḥal qišōn wayyišḥāṭēm šām

38 A wówczas spadł ogień od Pana z nieba i strawił żertwę i drwa oraz kamienie i muł, jako też pochłonął wodę z rowu.

39 Cały lud to ujrzał i upadł na twarz, a potem rzekł: «Naprawdę Jahwe jest Bogiem! Naprawdę Pan jest Bogiem!»

40 Eliasz zaś im rozkazał: «Chwytajcie proroków Baala! Niech nikt z nich nie ujdzie!» Zaraz więc ich schwytali. Eliasz zaś sprowadził ich do potoku Kiszon i tam ich wytracił.